

SFS 2002:945

Utkom från trycket
den 11 december 2002

Förordning om ändring i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister;

utfärdad den 21 november 2002.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2001:650) om vägtrafikregister

dels att 5 kap. 2 §, 6 kap. 3, 7 och 9 §§, 7 kap. 5 §, 8 kap. 15 §, 9 kap. 2, 3 och 8 §§, 10 kap. 12 §, 12 kap. 8 §, 17 kap. 1 och 2 §§ samt 20 kap. 4 § skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas sju nya paragrafer, 6 kap. 10–16 §§, samt närmast före 6 kap. 10 och 14 §§ nya rubriker av följande lydelse.

5 kap.

2 § Rikspolisstyrelsen skall underrätta Vägverket om dom, beslut, straff-föreläggande eller föreläggande av ordningsbot som har antecknats i register som avses i lagen (1998:629) om belastningsregister, om den registrerade har gjort sig skyldig till brott mot följande bestämmelser.

1. 3 kap. 1, 2 eller 5–9 § brottsbalken eller mot någon av dessa paragrafer och 3 kap. 11 § brottsbalken,

2. 4 kap. brottsbalken,

3. 6 kap. 1–3 § brottsbalken eller mot någon av dessa paragrafer och 6 kap. 12 § brottsbalken,

4. 8 kap. 1 eller 4–7 § brottsbalken eller mot någon av dessa paragrafer och 8 kap. 12 § brottsbalken,

5. 9 kap. 1 eller 3–5 § brottsbalken eller mot någon av dessa paragrafer och 9 kap. 11 § brottsbalken,

6. 10 kap. 1, 3 eller 5 § brottsbalken eller mot någon av dessa paragrafer och 10 kap. 9 § brottsbalken,

7. 11 kap. brottsbalken,

8. 12 kap. 3 § brottsbalken eller 12 kap. 3 och 5 §§ brottsbalken,

9. 13 kap. brottsbalken,

10. 17 kap. 1, 2, 4 eller 5 § brottsbalken eller 17 kap. 1 och 16 §§ brottsbalken,

11. lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,

12. 13 kap. 1 § luftfartslagen (1957:297),

13. lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller den upphävda lagen (1960:418) om straff för varusmuggling,

14. narkotikastrafflagen (1968:64),
15. skattebrottslagen (1971:69),
16. lagen (1971:965) om straff för trafikbrott som har begåtts utomlands,
17. föreskrifter, förelägganden eller förbud enligt lagen (1982:821) om transport av farligt gods,
18. 30 § första, andra eller tredje stycket järnvägssäkerhetslagen (1990:1157),
19. 3 eller 4 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel,
20. 20 kap. 3–5 eller 7 § sjölagen (1994:1009),
21. yrkestrafiklagen (1998:490),
22. lagen (1998:492) om biluthyrning,
23. lagen (2001:558) om vägtrafikregister,
24. fordonslagen (2002:574) eller den upphävda fordonskungörelsen (1972:595),
25. den upphävda förordningen (1987:27) om fordon i internationell vägtrafik i Sverige,
26. förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter,
27. förordningen (1994:1297) om vilotider vid vissa vägtransporter inom landet,
28. förordningen (1995:521) om behöriga myndigheter, m.m. i fråga om kör- och vilotider samt färdskrivare vid vägtransporter,
29. yrkestrafikförordningen (1998:779),
30. förordningen (1998:780) om biluthyrning,
31. förordningen (1998:786) om behöriga myndigheter, m.m. i fråga om internationella transporter inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
32. trafikförordningen (1998:1276),
- 32 a. fordonsförordningen (2002:925),
33. denna förordning, eller
34. föreskrifter som har meddelats med stöd av författningarna under 24–33.

6 kap.

3 § För andra fordon än sådana som anges i 2 § prövas frågor om registrering efter anmälan från ett besiktningsorgan enligt fordonslagen (2002:574) sedan fordonet har godkänts vid en registreringsbesiktning.

7 § När sådana uppgifter om ägaren och fordonet som behövs för identifieringen har lämnats, skall fordonet registreras. Registrering får dock vägras om fordonet är efterlyst eller om dess identitet är oklar på grund av lämnade uppgifter om tidigare registrering, chassinummer eller annan märkning för identifiering inte har kunnat säkerställas vid en kontroll.

Personbilar som omfattas av artikel 7 i rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/116/EG¹, får dock re-

¹ EGT L 18, 21.1.2002, s. 1 (Celex 32001L0116).

gistreras endast om ett intyg om överensstämmelse lämnas. Detsamma gäller fordon som omfattas av avtal om ömsesidigt erkännande som EG har träffat med tredje land.

Om avställning av fordon vid registreringen finns bestämmelser i 8 kap. 1 §.

9 § Ett sådant motorfordon som anges nedan skall antecknas som utryckningsfordon, om det vid registreringsbesiktning enligt 6 kap. fordonsförordningen (2002:925) har godkänts eller i typintyg har betecknats som utryckningsfordon:

1. ett motorfordon som har godkänts vid lämplighetsbesiktning enligt 8 kap. 1 § 4 fordonsförordningen och som är inrättat för transport av sjuka eller skadade och är avsett att användas uteslutande för detta ändamål av den som ingår i en sådan organisation som avses i 6 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763), eller

2. ett motorfordon som är avsett att användas endast av en statlig brandkår eller en kommunal räddningskår eller av ett spårvägs- eller järnvägsföretag för att bereda hjälp vid eller förhindra olycksfall eller för att undanröja trafik hinder, eller av polis- eller tullpersonal eller personal vid Kustbevakningen i brådskande tjänsteutövning.

Fordon i internationell vägtrafik i Sverige m.m.

10 § Ett fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall vara registrerat i en främmande stat.

Fordonet behöver dock inte vara registrerat om det enligt lagen (2001:558) om vägtrafikregister får användas här utan att vara registrerat. Ett släpfordon behöver inte vara registrerat om det får användas i sitt hemland utan registrering. Inte heller behöver en moped klass I eller en motorcykel vara registrerad

1. om den har införts och används av en person som är bosatt utomlands men som tillfälligt vistas här,

2. om den uppfyller de villkor som gäller för ett sådant fordon i brukarens hemland,

3. om motorn har en slagvolym som inte överstiger 50 kubikcentimeter, och

4. om den som infört mopeden eller motorcykeln får använda den i sitt hemland utan körkort eller därmed jämförlig handling.

11 § Vid färd med ett registrerat fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall föraren medföra ett registreringsbevis som visar

1. registreringsnumret,

2. datum för första registreringen eller fordonets tillverkningsår,

3. namn och adress beträffande den person som beviset har utfärdats för,

4. tillverkarens namn eller varumärke,

5. fordonets tillverknings- eller serienummer,

6. fordonets totalvikt, om fordonet är avsett för godstransporter, och

7. bevisets giltighetstid, om den inte är obegränsad.

Vid färd med ett oregistrerat släpfordon i internationell vägtrafik i Sverige skall dragfordonets förare medföra ett bevis om att fordonet får användas i

trafik i sitt hemland. Beviset skall innehålla de uppgifter som anges i första stycket 2–7.

De handlingar som avses i första och andra styckena skall på begäran överlämnas för kontroll till bilinspektör, polisman eller tulltjänsteman. Uppgifterna i handlingarna skall vara angivna antingen med enbart latinska bokstäver eller engelsk kursivstil eller också upprepade i denna form. Handlingarna skall vara i sådant skick att de kan läsas utan svårighet.

12 § Ett registrerat fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall vara försett med registreringsskyltar, som visar fordonets registreringsnummer.

Ett oregistrerat släpfordon i internationell vägtrafik i Sverige skall baktill vara försett med en skylt som visar dragfordonets registreringsnummer. Om flera oregistrerade släpfordon dras av ett dragfordon, skall skylten vara placerad på det sista släpfordonet.

13 § Varje registrerat fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall baktill ha ett nationalitetsmärke som visar i vilken stat fordonet är registrerat.

Ett oregistrerat släpfordon i internationell vägtrafik i Sverige skall baktill vara försett med nationalitetsmärke för den stat där dragfordonet är registrerad. Detta gäller dock inte om dragfordonet är registrerat i Sverige.

Nationalitetsmärket skall bestå av högst tre latinska bokstäver. De bokstäver som betecknar de olika staterna bestäms genom överenskommelser med dessa stater.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte fordon som används vid sådana förföljanden som avses i 5 och 10 §§ lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete. Bestämmelserna gäller inte heller fordon som används av danska polismän vid färd på svenskt territorium på den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen.

Särskilda bestämmelser för fordon som är registrerade i Danmark, Finland eller Norge

14 § I stället för vad som anges i 11 § gäller för motordrivna fordon som är registrerade i Danmark, Finland eller Norge och till dem kopplade släpfordon, att fordonens registreringsskyltar skall godtas som bevis för registrering. Dessutom skall godtas

1. för andra danska fordon än personbilar och motorcyklar och till personbilar kopplade släpfordon: ”inregistreringsattest”,
2. för finska fordon: registerutdrag för fordonet eller registreringsbevis som visar att fordonet får användas i utlandet eller interimssintyg,
3. för norska fordon: ”vognkort”.

15 § Som identitetshandling för sådana fordon som avses i 15 § andra stycket lagen (2001:558) om vägtrafikregister skall följande godtas.

1. För danska fordon: ”registreringsattest”.
2. För finska fordon: ”provnummerskyltar” tillsammans med intyg om rätt att använda sådana skyltar.

3. För norska fordon: ”prøvekjennermerke” tillsammans med ”vognkort for årsprøvekjennermerke” eller ”kjøreseddel for dagsprøvekjennermerke” i original.

16 § Som bevis för ett sådant tillstånd som avses i 15 § tredje stycket lagen (2001:558) om vägtrafikregister skall följande godtas.

1. I Danmark utfärdad tillfällig ”inregistreringsattest” och gränsskylt.
 2. I Finland utfärdad interimistiskt registreringsbevis och motsvarande skylt eller interimstyg och motsvarande SF-skylt.
 3. I Norge utfärdad ”vognkort” och motsvarande skylt för särskild registrering.
- Fordonen skall dessutom vara försedda med hemlandets nationalitetsmärke.

7 kap.

5 § När ett fordon har registrerats skall Vägverket tillhandahålla två registreringsskyltar för varje bil och en registreringsskylt för varje motorcykel, moped klass I, motorredskap, terrängmotorfordon eller släpfordon.

8 kap.

15 § Ett fordon som omfattas av ett typgodkännande enligt något av följande direktiv

a) rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/116/EG²,

b) rådets direktiv 74/150/EEG av den 4 mars 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/3/EG³, eller

c) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG⁴,

och som är försedd med typgodkännandemärke samt åtföljt av ett ”Intyg om överensstämmelse”, och som har registrerats med stöd av ett intyg om överensstämmelse får ställas på första gången endast om intyget fortfarande är giltigt. Detsamma gäller ett fordon som omfattas av avtal om ömsesidigt erkännande som EG har träffat med tredje land.

9 kap.

2 § Ett kontrollmärke utfärdas för ett registrerat fordon, om

1. fordonet inte är avställt,
2. det finns en föreskriven trafikförsäkring,

² EGT L 18, 21.1.2002, s. 1 (Celex 32001L0116).

³ EGT L 28, 30.1.2001, s. 1 (Celex 32001L0003).

⁴ EGT L 124, 9.5.2002, s. 1 (Celex 32002L0024).

3. det inte gäller något brukandeförbud för fordonet enligt 64 § fordonskattelagen (1988:327), 18 § bilskrotninglagen (1975:343) eller 25 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, och

4. körförbud enligt fordonsförordningen (2002:925) inte gäller för fordonet.

Något kontrollmärke utfärdas dock inte för

1. mopeder klass I,
2. fordon som avses i 7 kap. 9 §, eller
3. lätta terrängvagnar eller terrängskotrar, om inte fordonet används i yrkesmässig trafik för personbefordran eller i en uthyrningsrörelse.

3 § En fråga om utfärdande av ett ordinarie kontrollmärke för ett fordon prövas när föreskriven fordonsskatt och registerhållningsavgift har betalats.

Om det för fordonet har meddelats ett föreläggande enligt 9 kap. 14 eller 17 § eller 10 kap. 5 § fordonsförordningen (2002:925), eller om någon av de i 2 § första stycket angivna förutsättningarna inte är uppfyllda, kan prövningen ske även efter det att fordonet har godkänts vid besiktning eller att förutsättningarna annars har uppfyllts.

8 § För ett fordon som avses i 9 kap. 12 § andra stycket fordonsförordningen (2002:925) gäller ett ordinarie kontrollmärke endast till och med den månad då fordonet skall ställas in för kontrollbesiktning.

För ett fordon, för vilket ett föreläggande om kontrollbesiktning, registreringsbesiktning eller provning har meddelats enligt 9 kap. 14 eller 17 § eller 10 kap. 5 § fordonsförordningen, gäller kontrollmärket endast till och med den kalendermånad då tiden för föreläggandet går ut.

10 kap.

12 § Om ägaren i nedanstående fall avser att ändra användningen av ett registrerat fordon skall han eller hon före ändringen anmäla det nya användningssättet till Vägverket. I anmälan skall det anges när ändringen avses ske.

Anmälan enligt första stycket skall göras om

1. fordonet avses användas så att det skall ställas in till kontrollbesiktning enligt 9 kap. 8 § fordonsförordningen (2002:925), eller
2. fordonet tidigare har anmälts för sådan användning som anges i punkt 1 men inte längre avses användas så.

Anmälan behövs dock inte om en sådan skall göras till en prövningsmyndighet enligt yrkestrafikförordningen (1998:779) eller förordningen (1998:780) om biluthyrning.

12 kap.

8 § Ett besiktningsorgan enligt fordonslagen (2002:574), hos vilket ett fordon har registreringsbesiktigats enligt 6 kap. 2 § fordonsförordningen (2002:925), skall anmäla detta och lämna de uppgifter som behövs till Vägverket.

17 kap.

1 § Till penningböter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet brukar ett fordon i strid med

1. 6 kap. 10, 12 eller 13 §,
2. 7 kap. 6 §, 8 § första eller tredje stycket, 15 §, 16 § jämförd med 7 kap. 6 § eller 8 § första eller tredje stycket,
3. 14 kap. 3 § första stycket, 6 § första stycket jämförd med 7 kap. 6 § eller 8 § första eller tredje stycket,
4. 15 kap. 4 § första eller andra stycket jämförd med 7 kap. 6 § eller 8 § första eller tredje stycket, eller
5. 16 kap. 5 § eller 10 § jämförd med 7 kap. 6 § eller 8 § första eller tredje stycket.

Till samma straff döms ägaren av ett fordon, om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att göra vad som skäligen har kunnat krävas av honom eller henne för att hindra att fordonet brukades.

Den som innehar fordonet med nyttjanderätt för obestämd tid eller för en bestämd tid som understiger ett år och har befogenhet att bestämma om förare av fordonet eller anlitar någon annan förare än den som ägaren har utsett döms i ägarens ställe enligt andra stycket.

2 § Till penningböter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. 6 kap. 11 §,
2. 7 kap. 10 eller 16 § jämförd med 10 §,
3. 8 kap. 14 § andra stycket,
4. 9 kap. 10 eller 11 § eller 13 § andra stycket,
5. 10 kap. 11, 12 eller 13 §,
6. 14 kap. 7 §, eller
7. 5 § tredje stycket andra meningen.

Till samma straff döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot föreskrifter om skyltar eller märken som har beslutats enligt bemyndiganden i denna förordning.

20 kap.

4 § Vägverket får föreskriva eller i enskilda fall medge att bestämmelserna i denna förordning om registrerade importörer skall gälla även andra som bedriver yrkesmässig import av fordon. Beslut i sådana ärenden fattas efter samråd med Tullverket.

Vägverket får också föreskriva eller i enskilda fall medge att

1. bestämmelserna i denna förordning om yrkesmässiga fordonstillverkare skall gälla även andra än dem som innehar ett nationellt typgodkännande för fordon, eller
2. att ett annat motorfordon än ett sådant som avses i 6 kap. 9 § får antecknas som utryckningsfordon i vägtrafikregistret.

Undantag som avses i andra stycket 2 får föreskrivas eller medges endast om det finns särskilda skäl och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten.

Vägverket får besluta om anslutning till vägtrafikregistret för direktåtkomst eller direktanmälan och meddela de villkor härom som behövs.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003, då förordningen (1987:27) om fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall upphöra att gälla.

2. För fordon som har registrerats före ikraftträdandet gäller 8 kap. 15 § i sin äldre lydelse.

På regeringens vägnar

ULRICA MESSING

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)